

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Ing. G. B.**, zast. JUDr. Ing. Pavlem Bürgerem, advokátem, se sídlem Šrobárova 2002/40, Praha 10, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2017, č. j. 49439/17/5100-31462-708633, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti výroku I. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 23. 11. 2020, č. j. 54 Af 6/2018 - 30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1] Finanční úřad pro Středočeský kraj (dále jen „správce daně“) platebním výměrem ze dne 6. 3. 2017, č. j. 914422/17/2122-70462-208824, podle § 13a zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dani z nemovitých věcí“), a podle § 147 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), vyměřil žalobci daň z nemovitých věcí na rok 2016 ve výši 26.941 Kč.

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 11. 2017, č. j. 49439/17/5100-31462-708633, podle § 116 odst. 1 písm. a) daňového řádu a podle zákona o dani z nemovitých věcí změnil rozhodnutí správce daně tak, že daň z nemovitých věcí na rok 2016 činí částku 30.574 Kč.

[3] Krajský soud v Praze usnesením ze dne 23. 11. 2020, č. j. 54 Af 6/2018 - 30, žalobu proti rozhodnutí žalovaného odmítl (výrok I.), žádnému z účastníků nepřiznal právo na

náhradu nákladů řízení (výrok II.) a žalobci vrátil soudní poplatek ve výši 3.000 Kč (výrok III.).

[4]V odůvodnění usnesení krajský soud nejprve odkázal na relevantní ustanovení zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Dále uvedl, že žalobce podal blanketní žalobu dne 1. 2. 2018, tj. posledního dne lhůty pro podání žaloby. Usnesením ze dne 11. 7. 2018, č. j. 54 Af 6/2018 - 10, krajský soud následně nesprávně vyzval žalobce, aby ve lhůtě do 15 dnů od jeho doručení doplnil žalobu o konkrétní žalobní body. Zároveň jej poučil o následcích nesplnění této povinnosti.

[5]Krajský soud dále odkázal na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017 - 52, č. 3733/2018 Sb. NSS, podle něhož žalobci nesmí být na újmu, pokud postupoval v dobré víře ve správnost poučení obsaženého ve výzvě k odstranění nedostatků žaloby. Posledním dnem pro doplnění žaloby tak bylo v souladu s předmětným usnesením krajského soudu úterý dne 31. 7. 2018. Žalobce však doplnění žaloby odeslal až dne 1. 8. 2018, proto k němu krajský soud nemohl přihlížet, přičemž v této souvislosti odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 1. 12. 2019, sp. zn. Pl. ÚS 17/09. V souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s. proto krajský soud žalobu odmítl.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[6]Proti výroku I. tohoto usnesení krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou blanketní kasační stížnost, v níž označil důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[7]V jejím doplnění, jež Nejvyšší správní soud obdržel v zákonné měsíční lhůtě, stěžovatel namítl, že žalobu doplnil o konkrétní žalobní body dne 1. 8. 2018. V blanketní žalobě, kterou krajský soud obdržel dne 1. 2. 2018, současně požádal o prodloužení lhůty na doplnění žaloby na 30 dní. Krajský soud však o této žádosti nijak nerozhodl a rovnou stanovil lhůtu 15 dní k doplnění žaloby o konkrétní žalobní body. Stěžovatel proto uzavřel, že žalobu doplnil včas.

[8]S ohledem na tyto skutečnosti stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu ve výroku I. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[9]Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti nejprve plně ztotožnil s rozhodnutím krajského soudu. Dále konstatoval, že podle § 71 odst. 2 s. ř. s. mohl stěžovatel doplnit žalobu pouze ve lhůtě pro podání žaloby, která uplynula dne 1. 2. 2018. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017 - 52, č. 3733/2018 Sb. NSS, je zároveň krajský soud povinen vyzvat k odstranění vad žaloby ve lhůtě, která odpovídá zbývajícím částem lhůty pro podání žaloby, avšak pouze tehdy, je-li to ještě objektivně možné. Námitka stěžovatele, že krajský soud požádal o prodloužení lhůty k doplnění žaloby na 30 dní, je tak nedůvodná. Krajský soud však nad rámec výše uvedeného stěžovatele k doplnění žaloby vyzval a stanovil mu k tomu lhůtu 15 dnů od doručení usnesení. Stěžovatel však ani v takto prodloužené lhůtě včas žalobu nedoplnil o konkrétní žalobní body, krajský soud ji proto správně odmítl.

pokračování

[10] S ohledem na tuto skutečnost žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

III. Posouzení kasační stížnosti

[11] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Přitom neshledal vady uvedené v § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Stěžovatel v kasační stížnosti odkázal na důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., podle něhož kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené *nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení*. V doplnění kasační stížnosti stěžovatel dále odkázal na důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle něhož kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené *nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení*. Nicméně vzhledem k tomu, že žaloba stěžovatele byla odmítnuta, připadá v úvahu přezkum napadeného rozhodnutí krajského soudu pouze na základě důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[12] Ze soudního spisu vyplývají následující rozhodné skutkové okolnosti případu. Rozhodnutí žalovaného bylo stěžovateli doručeno dne 1. 12. 2017. Stěžovatel dne 1. 2. 2018 podal proti tomuto rozhodnutí blanketní žalobu, kterou krajský soud obdržel téhož dne. Usnesením ze dne 11. 7. 2018, č. j. 54 Af 6/2018 - 10, krajský soud vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení doplnil žalobu o konkrétní žalobní body, přičemž jej poučil o následcích nesplnění této povinnosti. Stěžovatel obdržel toto usnesení dne 16. 7. 2018 a doplnění žaloby odeslal krajskému soudu až dne 1. 8. 2018.

[13] Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., *žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné*.

[14] Podle § 71 odst. 2 věty třetí s. ř. s., *rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby*.

[15] Podle § 72 odst. 1 s. ř. s., *žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou*.

[16] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s., *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen*.

[17] V posuzovaném případě je zřejmé, že posledním dnem pro podání žaloby proti rozhodnutí žalovaného byl čtvrtek dne 1. 2. 2018, tj. den, kdy krajský soud obdržel blanketní žalobu.

[18] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017 - 52, č. 3733/2018 Sb. NSS, konstatoval, že „*smyslem koncentrační zásady*

je v zákonné lhůtě pro podání žaloby postavit na jisto rozsah důvodů (obsažených v žalobních bodech), na základě kterých bude soud přezkoumávat rozhodnutí správního orgánu (srov. shora cit. rozsudek rozšířeného senátu čj. 4 As 3/2008-78, bod 35, dle něhož účelem lhůty k uplatnění žalobních bodů je časové fixování základního rozsahu toho, co bude předmětem soudního přezkumu správního rozhodnutí, aby byla zajištěna patřičná míra právní jistoty účastníků řízení a rychlost řízení).“ Žalobce tak musí na rozdíl od tzv. ohlašovacího principu typického například pro řízení o kasační stížnosti ve lhůtě pro podání žaloby uplatnit alespoň jeden žalobní bod tak, aby jeho žaloba byla projednatelná (§ 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s.). Pokud žalobní bod neuplatní vůbec, nebo až po lhůtě pro podání žaloby, bude žaloba odmítnuta podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

[19] Stěžovatel však v posuzovaném případě podal v poslední den lhůty pro podání žaloby pouze žalobu blanketní. Namítl-li, že v žalobě ze dne 1. 2. 2018 požádal soud o prodloužení lhůty k doplnění žaloby na 30 dní, odkazuje Nejvyšší správní soud na výše zmíněný rozsudek rozšířeného senátu, podle něhož „žalobce si musí být vědom, že podává-li na konci lhůty pro podání žaloby žalobu bez tak podstatné náležitosti, jako jsou žalobní body, nemá automatickou garanci, že soud jej k odstranění této vady vyzve. Soud je povinen vyzvat žalobce k doplnění žalobních bodů, je-li ještě se zřetelem na konkrétní situaci pravděpodobné, že žalobce bude s to žalobu včas, tedy ve lhůtě pro podání žaloby, doplnit.“

[20] Pokud tedy stěžovatel podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného až v poslední den k tomu stanovené dvouměsíční lhůty, je zřejmé, že krajský soud již neměl povinnost stěžovatele vyzvat k odstranění jejích vad. Stěžovatel by totiž neměl objektivní možnost žalobu ve zbývající části lhůty pro její podání stanovené v § 72 odst. 1 s. ř. s. řádně doplnit o konkrétní žalobní body. Krajský soud tak však nesprávně učinil usnesením ze dne 11. 7. 2018, č. j. 54 Af 6/2018 - 10, a stanovil stěžovateli dodatečnou patnáctidenní lhůtu k doplnění konkrétních žalobních bodů.

[21] Podle výše zmíněného rozsudku rozšířeného senátu současně platí, že „pokud soud poučí žalobce ve výzvě podle § 37 odst. 5 s. ř. s. nesprávně a určí mu k doplnění žalobních bodů delší lhůtu, než je lhůta zákonná, nesmí být žalobci na újmu, pokud postupoval v dobré víře ve správnost poučení obsaženého ve výzvě soudu a doplnil žalobu v delší lhůtě, nesprávně stanovené tímto poučením.“

[22] Uvedené usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 16. 7. 2018, posledním dnem pro doplnění žaloby tak bylo úterý dne 31. 7. 2018. Stěžovatel však odeslal doplnění žaloby do datové schránky krajského soudu až dne 1. 8. 2018, tedy až po marném uplynutí uvedené dodatečné patnáctidenní lhůty stanovené ve výzvě soudu. Za této situace se stala vada žaloby spočívající v absenci alespoň jednoho žalobního bodu neodstranitelnou, a proto krajský soud správně bez dalšího žalobu podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl. Důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. tedy nebyl naplněn.

IV. Závěr a náklady řízení

[23] S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl. Současně podle § 60 odst. 1 věty první a § 120 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků

pokračování

právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť stěžovatel v něm neměl úspěch a žalovanému v něm nevznikly žádné náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. června 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu